

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.6.2007
KOM(2007) 328 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**på grundlag af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af
bestikkelse i den private sektor**

{SEK(2007) 808}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

på grundlag af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

1. INDLEDNING

Rådet¹ vedtog Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor² i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union. Som anført i betragtning 10 i præamblen er formålet:

"... at sikre, at såvel aktiv som passiv bestikkelse i den private sektor er strafbart i alle medlemsstater, at også juridiske personer kan holdes ansvarlige for disse lovovertrædelser, og at sanktionerne herfor er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning".

Det centrale krav er, at medlemsstaterne³ skal kriminalisere to former for adfærd, der kan opsummeres som følger (artikel 2 i rammeafgørelsen):

- love, tilbyde eller yde en person i den private sektor bestikkelse for at få vedkommende til at begå pligtforsømmelse ved at gøre eller undlade at gøre noget
- anmode om eller modtage eller tage imod et løfte om bestikkelse for at begå pligtforsømmelse ved at gøre eller undlade at gøre noget, hvis man arbejder i den private sektor.

Kommissionen mener, at det er yderst vigtigt at bekæmpe bestikkelse, uanset hvor den forekommer. Bestikkelse i den private sektor har en direkte indvirkning på konkurrenceevnen og den økonomiske udvikling. Ved at bekæmpe bestikkelse i den private sektor vil medlemsstaterne styrke det indre marked og gøre deres økonomier stærkere. Desuden vil disse foranstaltninger have en positiv indvirkning på forbindelserne med Det Europæiske Fællesskabs eksterne handelspartnere.

Udvikling af instrumenter

Fællesskabet har længe prioriteret forebyggelse og bekæmpelse af bestikkelse højt. Fra 1995 og frem vedtog Fællesskabet en række retlige instrumenter vedrørende bestikkelse, inden den fælles aktion om bestikkelse i den private sektor blev vedtaget. Der var tale om følgende instrumenter:

- konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser fra 1995 og de dertil knyttede protokoller⁴

¹ 2524. samling i Rådet for Den Europæiske Union (landbrug og fiskeri), afholdt i Bruxelles den 22. juli 2003.

² EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54.

³ I denne rapport bruges "medlemsstaterne" om EU-25; Rumænien og Bulgarien vil blive opfordret til at bidrage til en senere rapport, som måtte blive udarbejdet.

⁴ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 3.

- konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, fra 1997⁵.

Opmærksomheden blev derefter rettet mod den private sektor, og den fælles aktion om bestikkelse i den private sektor (fælles aktion af 22. december 1998 (98/742/RIA))⁶ blev udarbejdet. Denne fælles aktion blev betragtet som et første skridt hen imod at gøre noget ved den virkning, som bestikkelse har på det indre marked og den internationale handel. Den opfordrede medlemsstaterne til at:

- gøre både passiv og aktiv bestikkelse i den private sektor strafbar, i det mindste når denne adfærd medfører konkurrencefordrejning i forbindelse med tildeling af kontrakter

- fastlægge juridiske personers ansvar i forbindelse med aktiv bestikkelse.

Instrumenter vedrørende bestikkelse i den private sektor udarbejdet af andre organer

Det skal bemærkes, at Europarådet i slutningen af 1990'erne også udviklede en række foranstaltninger og instrumenter med henblik på at bekæmpe de forskellige aspekter af bestikkelse, herunder strafferetskonventionen om korruption⁷. Konventionen indeholder en række bestemmelser om bestikkelse i den private sektor (aktiv bestikkelse – artikel 7, og passiv bestikkelse – artikel 8). Disse bestemmelser er bredere end de tilsvarende bestemmelser i den fælles aktion og senere i rammeafgåelsen, fordi de ikke omfatter nogen begrænsninger med hensyn til den adfærd, som medfører en konkurrencefordrejning. Konventionen omfatter også en bestemmelse om juridiske personers ansvar (artikel 18), som er snævrere end den tilsvarende bestemmelse i rammeafgåelsen, da den ikke omfatter passiv bestikkelse. Mens det i både rammeafgåelsen og konventionen fastsættes, at begrebet "juridisk person" er baseret på definitionen af begrebet i den gældende nationale lovgivning, kan der være tale om en bredere kontekst i rammeafgåelsen, fordi den udtrykkeligt udvider anvendelsesområdet for lovovertrædelserne passiv og aktiv bestikkelse til forretningsmæssige aktiviteter både i profitorienterede og ikke-profitorienterede virksomheder.

På nuværende tidspunkt er Europarådets strafferetskonvention blevet undertegnet af alle medlemsstaterne, men den er kun blevet ratificeret af 19⁸. Visse medlemsstater har, sådan som ratifikationsprocessen giver mulighed for, taget forbehold vedrørende en eller flere af de ovennævnte artikler⁹. Selv om den anden evalueringsrunde (2003-2005), som blev gennemført af Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (GRECO), omfattede artikel 18 om juridiske personers ansvar, beskæftigede den sig ikke med artikel 7 og 8 om bestikkelse i den private sektor. Denne rapport indeholder derfor ikke krydshenvisninger til Europarådets evalueringer.

FN har også taget spørgsmålet om bestikkelse i den private sektor op. Artikel 12 i FN's konvention om bekæmpelse af korruption (UNCAC) fra 2003 kræver ikke, at de kontraherende stater skal gøre bestikkelse i den private sektor strafbar. Dens

⁵ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1.

⁶ fælles aktion af 22. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om bestikkelse i den private sektor (98/742/RIA), EFT L 358 af 31.12.1998, s. 2-4.

⁷ Strafferetskonventionen om korruption (ETS nr. 173, Strasbourg 27.1.1999), <http://conventions.coe.int/Treaty>.

⁸ Undtagelserne er Østrig, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Italien og Spanien.

⁹ Belgien, Tjekkiet og Polen – artikel 7 og 8; Det Forenede Kongerige – artikel 7; Ungarn – artikel 8.

anvendelsesområde er hovedsagelig begrænset til at tilskynde de kontraherende stater til at træffe foranstaltninger til at forebygge bestikkelse i den private sektor, forbedre regnskabs- og revisionsstandarden og fremme gennemsigtigheden og til at indføre civile, administrative eller strafferetlige sanktioner for manglende overholdelse heraf.

Det danske initiativ

I juli 2002 fremlagde Danmark et initiativ med henblik på vedtagelse af en rammeafgørelse¹⁰; efter vedtagelsen af denne rammeafgørelse ville den fælles aktion blive ophævet.

I initiativet fastsættes der en bredere kontekst end før, idet man har medtaget en specifik henvisning til, at bestikkelse udgør en trussel mod "retssamfundet", forvrider "konkurrencen" og hindrer en "sund økonomisk udvikling" (betragtning 7 i præamblen). I initiativet fastslås det, at målet med rammeafgørelsen:

"... navnlig er at sikre, at såvel aktiv som passiv bestikkelse i den private sektor er strafbart i alle medlemsstater, at også juridiske personer kan holdes ansvarlige for disse lovovertrædelser, og at straffene herfor er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning" (betragtning 8 i præamblen).

Vedtagelsen af rammeafgørelsen

Som anført i protokollen fra det møde i Rådet, hvor rammeafgørelsen blev vedtaget¹, var der tre medlemsstater (Tyskland, Irland og Italien), der fik optaget erklæringer i protokollen. Irland erklærede, at definitionen af "pligtforsømmelse" (artikel 1), der henviser til "illoyal adfærd", ikke omfattede såkaldt "whistle-blowing". Tyskland erklærede, at der med udtrykket "som led i forretningsmæssige aktiviteter" (artikel 2, stk. 1) mentes aktiviteter vedrørende erhvervelse af varer og kommercielle tjenesteydelser. Både Tyskland og Italien erklærede, at de ville begrænse anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, til adfærd, der indebærer eller kan indebære konkurrenceforvridning i forbindelse med erhvervelse af varer og kommercielle tjenesteydelser (artikel 2, stk. 3).

2. FORMÅLET MED RAPPORTEN OG EVALUERINGSMETODE

Rådets rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. De indebærer ikke umiddelbar anvendelighed.

Da Kommissionen ikke har nogen beføjelser til at indlede en overtrædelsesprocedure mod en medlemsstat under søjle 3, begrænser denne rapports art og formål sig til en faktuel evaluering af de gennemførelsesforanstaltninger, som er truffet.

Rapporten koncentrerer sig om artikel 1-7 (med en kort henvisning til artikel 10, når det er relevant) og omtaler de erklæringer, som medlemsstaterne har fremsat i henhold til artikel 2 og 7. Artikel 8, 9 og 11 drøftes ikke, da disse bestemmelser ikke skal gennemføres.

De evalueringskriterier, som Kommissionen har anvendt i denne rapport, er de generelle kriterier, som i 2001¹¹ blev valgt til evaluering af gennemførelsen af rammeafgørelser

¹⁰ Initiativ fra Kongeriget Danmark med henblik på Rådets vedtagelse af et udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EFT C 184 af 2.8.2002, s. 5).

(effektiv gennemførelse, klarhed og sikkerhed med hensyn til retsstillingen, gennemførelse af rammeafgørelsen i sin helhed og overholdelse af gennemførelsesfristen). Derudover anvendes der også en række kriterier, som specielt vedrører denne rammeafgørelse; der gives yderligere oplysninger i forbindelse med nedenstående analyse af de enkelte artikler.

Ifølge rammeafgørelsens artikel 9, stk. 1, skulle medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse inden den 22. juli 2005. Ifølge artikel 9, stk. 2, skulle de meddele Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udstedte for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret.

To medlemsstater (NL, FI) fremsendte deres svar og meddelte Kommissionen deres lovgivning inden fristens udløb. Yderligere 21 har efterfølgende svaret; Tjekkiet indsendte sit udkast til lovgivning (som ikke omfatter artikel 5 og 6), mens Grækenland og Spanien anførte, at de var i gang med at udarbejde lovgivning; de har dog endnu ikke indsendt nogen tekst. Cypern og Malta har stadig ikke svaret.

Mange medlemsstater indsendte en form for følgeskrivelse, hvori de henledte opmærksomheden på de erklæringer, de ønskede at fremsætte, mens andre benyttede lejligheden til at fremsende en følgeskrivelse og en sammenligningstabel, hvori de forklarede den generelle og specifikke fremgangsmåde, der var anvendt i deres lovgivning, understøttet af relevante henvisninger til lovgivningen. Med hensyn til forpligtelsen til at meddele teksten til gennemførelsesbestemmelserne indsendte Danmark ikke nogen tekst til støtte for, hvad der ikke desto mindre var meget detaljerede bemærkninger, mens en række andre medlemsstater havde udeladt visse punkter. Disse udeladelser omtales nærmere, når de relevante foranstaltninger gennemgås.

Rapporten omfatter derfor en analyse af de bemærkninger om gennemførelsen og den lovgivning, som er indsendt af 20 medlemsstater, og en række bemærkninger om det udkast til lovgivning, som Tjekkiet har indsendt.

Artikel 1 - Definitioner

Der var kun nogle få medlemsstater, som gav et bare delvis dækkende svar vedrørende denne artikel. En række andre medlemsstater gav udtryk for, at det ikke var nødvendigt at svare på den. Kommissionen mener imidlertid, at det ville være yderst nyttigt at have oplysninger om anvendelsen af disse definitioner i den nationale lovgivning, så man kan få klarhed over, hvordan disse begreber håndteres i den nationale lovgivning. Uden disse oplysninger kan Kommissionen ikke være sikker på, at rammeafgørelsen er blevet gennemført korrekt – for eksempel er det afgørende at have oplysninger om definitionen af en "juridisk person", når man skal analysere gennemførelsen af artikel 5.

Artikel 2 – Aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor

Artikel 2 er den vigtigste artikel i rammeafgørelsen fra 2003. Den kombinerer ikke blot definitionerne og lovovertrædelserne vedrørende henholdsvis aktiv og passiv bestikkelse, men udvider anvendelsesområdet for lovovertrædelserne, så det ikke kun dækker det indre marked, medmindre en medlemsstat udtrykkeligt erklærer, at den fastholder denne grænse.

¹¹ KOM(2001) 771 af 13.12.2001, punkt 1.2.2.

Artikel 2 har vist sig at være yderst problematisk for de fleste af de 20 medlemsstater. Kun to (BE og UK) har gennemført alle dens elementer korrekt. PT og IE har dog også gennemført alle elementerne korrekt med undtagelse af ét krav i artikel 2, stk. 1. Mens man kan konstatere, at medlemsstaterne i et vist omfang har gjort aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor strafbar, er der en række spørgsmål, som staterne ikke har behandlet tilfredsstillende. Det er et alvorligt problem, da udeladelsen af visse elementer betyder, at lovgivningen let kan omgås. Medlemsstaterne anmodes om at gøre noget ved disse huller omgående.

Kravet om, at medlemsstaterne skal **gøre aktiv og passiv bestikkelse i forbindelse med forretningsmæssige aktiviteter i den private sektor strafbar**, er fastsat i artikel 2, stk. 1. For at lette analysen er lovgivningen blevet vurderet i forhold til de syv elementer i beskrivelsen i henholdsvis artikel 2, stk. 1, litra a) (aktiv bestikkelse), og artikel 2, stk. 1, litra b) (passiv bestikkelse). Da de fleste medlemsstaters lovgivning stort set er ens for de to områder, fokuserer de følgende bemærkninger kun på lovovertrædelsen aktiv bestikkelse (artikel 2, stk. 1, litra a)).

- "at love, tilbyde eller yde"

11 medlemsstater opfylder dette krav, men syv (EE, HU, IT, NL, PL, PT, SK) har udeladt "tilbyde", LU har udeladt "yde", og LV har udeladt "love".

- "direkte eller gennem tredjemand"

Alle 20 medlemsstater har medtaget direkte bestikkelse. Men otte medlemsstater har enten udeladt mellemmand (AT, DE, FI, IT, NL, PL, SE, SI) eller ændret lovovertrædelsens fokus, så ansvaret vedrører mellemmanden (EE) i stedet for den person, som benytter sig af mellemmanden.

- "en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for"

Visse medlemsstater har ikke medtaget hele anvendelsesområdet for "leder" (AT, DE, LV, SE) eller "arbejder for" (IT, LU, LV, PL), mens EE ikke har givet oplysninger om dette punkt.

- "virksomhed i den private sektor"

18 medlemsstater har medtaget dette, men EE har ikke givet nogen oplysninger, og LU har ikke givet en definition af termen "juridisk enhed".

- "en uberettiget fordel, uanset dennes art"

14 medlemsstater opfylder dette krav. Men fem (DE, EE, FI, LT, NL) kommer ikke ind på immaterielle fordele. IE anfører, at man er i gang med at udarbejde lovgivning om dette spørgsmål.

- "for vedkommende selv eller for tredjemand"

FR og EE har ikke givet oplysninger om dette punkt, mens 16 medlemsstater kriminaliserer det at yde osv. en fordel til en person eller tredjemand, men IT og NL har ikke medtaget elementet tredjemand i deres lovgivning.

- "begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling"

13 medlemsstater opfylder dette krav. Fire medlemsstater (HU, PL, SE, SI) har ikke medtaget "undlade", mens DE og LT ikke har medtaget elementet "begå embedsforsømmelse". EE har ikke givet oplysninger om dette punkt.

Med hensyn til bestikkelse, der involverer **ikke-profitorienterede virksomheder** (artikel 2, stk. 2), mangler der ofte oplysninger, som kan bruges som grundlag for en analyse. Når det har været muligt at finde relevant materiale andre steder, f.eks. i forbindelse med artikel 5 om juridiske personers ansvar, er dette materiale blevet anvendt. Situationen i 10 medlemsstater (AT, FI, HU, IT, LT, LU, LV, PL, SE, SK) er dog stadig uklar.

Ifølge rammeafgårelsen kan en medlemsstat begrænse anvendelsesområdet for lovovertrædelserne aktiv og passiv bestikkelse til adfærd, der indebærer konkurrenceforvridning (artikel 2, stk. 3), men i så fald skal den afgive en erklæring herom. I rammeafgårelsens artikel 2, stk. 4, fastsættes det ikke kun, at sådanne erklæringer skal meddeles Rådet på tidspunktet for vedtagelsen, men også, at deres varighed er begrænset til fem år fra den 22. juli 2005. Ifølge artikel 2, stk. 5, skal Rådet, inden denne frist udløber, overveje, om det skal være muligt at forny sådanne erklæringer. Når medlemsstaterne har afgivet erklæringer (artikel 2, stk. 3), enten formelt i Rådet eller pr. brev sammen med deres gennemførelsesmateriale, er der blevet taget hensyn til disse. DE, IT og PL har afgivet sådanne erklæringer. Rådet skal inden den 22. juli 2010 overveje, som disse erklæringer kan fornys (artikel 2, stk. 5). AT har også afgivet en erklæring om, at man ønskede at anvende undtagelsesklausulen i artikel 2, stk. 3, vedrørende de aspekter af artikel 2, som man ikke havde gennemført. Efter Kommissionens mening er AT's tilgang mere vidtgående, end artikel 2, stk. 3, giver mulighed for, og AT anmodes om at tage sin holdning op til fornyet overvejelse.

Artikel 3 – Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse

Denne artikel fokuserer på sekundær deltagelse i bestikkelse gennem anstiftelse, medvirken og tilskyndelse. Den omfatter ikke forsøg på at begå lovovertrædelser.

Det samlede gennemførelsesniveau er meget højt – 18 medlemsstater (AT, BE, DK, EE, FI, DE, HU, IE, IT, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SK, SL) opfylder kravene i artikel 3, og det samme gør UK (undtagen Skotland).

Artikel 4 – Sanktioner

Ud over, at det i artikel 4, stk. 1, kræves, at lovovertrædelserne kan straffes med sanktioner, der er "effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning", kræves det i artikel 4, stk. 2, at medlemsstaterne skal have en maksimumsstraf på mindst et og højst tre års fængsel for lovovertrædelserne aktiv og passiv bestikkelse, men der er ingen henvisninger til andre former for sanktioner for mindre alvorlige tilfælde af aktiv eller passiv bestikkelse. Artikel 4, stk. 3, er nyskabende i den forstand, at der indføres et krav om, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler og principper under visse omstændigheder skal gøre det muligt midlertidigt at forbyde fysiske personer at udøve den specifikke forretningsmæssige aktivitet eller en sammenlignelig aktivitet i en tilsvarende stilling eller funktion.

Det skal bemærkes, at en række medlemsstater i de oplysninger, de har givet vedrørende artikel 4, stk. 1, overser de sanktioner, som er omhandlet i artikel 3. Når det har været muligt, er disse blevet indsat på grundlag af de indsendte oplysninger vedrørende selve artikel 3.

11 medlemsstater (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL, SE) har gennemført artikel 4 fuldt ud.

Det skal bemærkes, at AT har fastsat en maksimal fængselsstraf, som ligger under den minimumsgrænse, der er fastsat i rammeafgørelsens artikel 4, stk. 2.

De fleste af medlemsstaterne opfylder kravene i artikel 4, stk. 3.

Artikel 5 - Juridiske personers ansvar

Spørgsmålet om juridiske personers ansvar er stadig vanskeligt for visse medlemsstater. Tre medlemsstater (AT, IT, SK) mangler at færdiggøre lovgivningen om dette spørgsmål, og for Slovakiet vedkommende er den pågældende lovgivning blevet afvist af parlamentet, så disse medlemsstater har derfor hverken gennemført rammeafgørelsens artikel 5 eller 6. Desuden er Irland i gang med at udarbejde lovgivning, som specifikt vedrører artikel 5, stk. 2.

Kun fem medlemsstater (LT, LU, NL, PL, SI) har gennemført artikel 5 fuldt ud. Hele 13 medlemsstater har gennemført artikel 5, stk. 1, mens resultaterne er noget lavere med hensyn til artikel 5, stk. 2 (6 medlemsstater), og artikel 5, stk. 3 (10 medlemsstater). Det særlige problem i forbindelse med analysen af dette spørgsmål er, at der mangler oplysninger fra medlemsstaterne, hvilket er særlig tydeligt med hensyn til artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3. Da der som nævnt stadig er tre medlemsstater, som mangler at indføre lovgivning vedrørende artikel 5, anses det for nødvendigt at se nærmere på artikel 5 i senere rapporter.

Artikel 6 – Sanktioner for juridiske personer

Som nævnt i forbindelse med artikel 5 er der tre medlemsstater (AT, IT, SK), som hverken har indført lovgivning til gennemførelse af artikel 5 eller artikel 6. Luxembourg har anført, at man er i gang med at udarbejde lovgivning, som vil give mulighed for at idømme juridiske personer bøder.

Fordi både artikel 5 og 6 vedrører juridiske personer, har vanskelighederne og hullerne i medlemsstaternes lovgivning eller i de indsendte oplysninger vedrørende artikel 5 indvirkning på gennemførelsesprocenten for artikel 6. Fem medlemsstater (DK, LT, NL, PL, SI) har gennemført artiklen fuldt ud. Der er behov for yderligere oplysninger fra en række medlemsstater, for at deres stilling kan vurderes.

I de tilfælde, hvor medlemsstaterne (BE, FI) kun har angivet sanktionernes størrelse i den valuta, der blev anvendt inden indførelsen af euroen, opfordres de til at oplyse sanktionernes størrelse i euro, så de kan vurderes.

Artikel 7 – Straffemyndighed

Kommissionen anerkender, at foranstaltninger vedrørende straffemyndighed er et standardtræk i rammeafgørelser, men den opfordrer alligevel medlemsstaterne til at give det samme niveau af oplysninger i deres svar vedrørende sådanne artikler som vedrørende de artikler, der drejer sig om et specifikt emne. Fordi medlemsstaternes svar vedrørende denne artikel er meget uensartede, har Kommissionen på dette stadium kun kunnet give et

ufuldstændigt billede af gennemførelsen. Medlemsstaterne opfordres til at indsende de manglende oplysninger med henblik på udarbejdelsen af en senere rapport.

Denne mangel på oplysninger medvirkede til det lave gennemførelsesniveau – på grundlag af de indsendte oplysninger er der kun tre medlemsstater (DK, DE, UK), som kan siges at have gennemført denne artikel. Den anden vigtige faktor, som har spillet ind, er manglen på oplysninger, der specifikt vedrører lovovertrædelser, der *delvis* er begået på en medlemsstats område (artikel 7, stk. 1, litra a)). Det er selvfølgelig muligt, at medlemsstaternes lovgivning går ud fra, at en henvisning til straffemyndighed med hensyn til lovovertrædelser, som begås på deres område, omfatter dette element, men uden en udtrykkelig henvisning, enten i selve lovteksten eller i de ledsagende bemærkninger, har analysen ikke kunnet baseres på en sådan antagelse. Endelig står det klart, at mange medlemsstater i deres lovgivning ikke har medtaget muligheden i artikel 7, stk. 1, litra c), for at fastlægge deres straffemyndighed med hensyn til lovovertrædelser, der er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område, og de har enten afgivet en erklæring om, at de ikke ønsker at anvende denne bestemmelse, eller har slet ikke givet nogen oplysninger herom i deres svar.

Artikel 10 – Territorial anvendelse

UK anførte med henvisning til artikel 10, at Gibraltar har til hensigt at gennemføre denne foranstaltning, så snart lovgivningsmyndigheden har tid til det, men har indtil nu ikke indsendt teksten til den gennemførte lovgivning.

Lovgivning under udarbejdelse - Tjekkiet

Tjekkiet har indsendt en følgeskrivelse og en sammenligningstabel, der omfatter teksten til de relevante artikler i udkastet til straffelov. De tjekkiske myndigheder har meddelt Kommissionen, at deres udkast til lovgivning, som dog ikke omfatter artikel 5 og 6, er foreneligt med rammeafgørelsens bestemmelser. Tjekkiet har dog ikke efterfølgende oplyst Kommissionen om, hvordan arbejdet med dette udkast til lovgivning skrider frem, og da man derfor må formode, at teksten stadig vil kunne blive ændret under de parlamentariske procedurer, fremsætter Kommissionen kun sine generelle bemærkninger i bilaget til denne rapport.

3. DE NÆSTE SKRIDT VEDRØRENDE RAMMEAFGØRELSEN

Kommissionen vil gerne benytte lejligheden til at henlede opmærksomheden på to spørgsmål, som må tages op i de kommende år:

- "Omformatering"

Som Kommissionen anførte i sin meddelelse om konsekvenserne af Domstolens dom af 13. september 2005 (sag C-176/03 - Kommissionen mod Rådet) (KOM(2005) 583 endelig/2, Bruxelles, den 24.11.2005), er Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor et af de instrumenter, der berøres af denne dom. Dommen tyder på, at retsgrundlaget for Rådets rammeafgørelse vil skulle ændres. Hvad dette betyder for Rådets rammeafgørelse og den fremgangsmåde, som skal anvendes, vil blive drøftet på et senere tidspunkt.

- **Rådets revision af artikel 2 i henhold til artikel 2, stk. 5**

I henhold til artikel 2, stk. 4, udløber de erklæringer, som medlemsstaterne har afgivet i henhold til artikel 2, stk. 3, den 21. juli 2010. Inden da skal Rådet ifølge artikel 2, stk. 5, tage artikel 2 op til revision "med henblik på at overveje, om det skal være muligt at forny erklæringer afgivet i medfør af stk. 3". Fire medlemsstater (AT, DE, IT, PL) har afgivet erklæringer.

4. KONKLUSIONER

Det skal bemærkes, at rammeafgørelser¹² pr. definition er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, mens det overlades til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Rammeafgørelser medfører ikke direkte virkning. Da Kommissionen ikke har nogen beføjelser til at indlede en overtrædelsesprocedure mod en medlemsstat under søjle 3, begrænser denne rapports art og formål sig til en faktuel evaluering af de gennemførelsesforanstaltninger, som 23 medlemsstater har truffet (i praksis 20 af ovennævnte grunde).

Oversigt over gennemførelsen i 20 medlemsstater

IO = ingen/utilstrækkelige oplysninger, IG = ikke gennemført, DG = delvis gennemført, FG = fuldt gennemført

Medlemsstat	Artikel 1	Artikel 2	Artikel 3	Artikel 4	Artikel 5	Artikel 6	Artikel 7, stk. 1
AT	IO (JP) IO (PF)	DG	FG	DG	IG	IG	IO
BE	T (JP) T (PF)	FG	FG	IO	DG	IO	DG
DE	1 (JP) IO (PF)	DG	FG	FG	DG	DG	FG
DK	T (JP) IO (PF)	DG	FG	FG	DG	FG	FG
EE	T (JP) T (PF)	DG	FG	FG	DG	DG	IO
FI	T (JP) IO (PF)	DG	FG	FG	DG	DG	IO

¹² Artikel 34, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union.

FR	IO (JP) T (PF)	DG	IO	DG	DG	IO	IO
HU	T (JP) IO (PF)	DG	FG	DG	IO	DG	DG
IE	T (JP) T (PF)	DG	FG	FG	DG	DG	DG
IT	IO (JP) IO (PF)	DG	FG	FG	IG	IG	DG
LT	T (JP) T (PF)	DG	FG	FG	FG	FG	IO
LU	IO (JP) IO (PF)	DG	FG	FG	FG	DG	DG
LV	IO (JP) IO (PF)	DG	FG	DG	DG	DG	DG
NL	IO (JP) T (PF)	DG	FG	FG	FG	FG	DG
PL	T (JP) T (PF)	DG	FG	FG	FG	FG	DG
PT	T (JP) T (PF)	DG	FG	DG	DG	DG	DG
SE	IO (JP) IO (PF)	DG	FG	FG	DG	DG	DG
SK	IO (JP) IO (PF)	DG	FG	DG	IG	IG	DG
SI	T (JP) IO (PF)	DG	FG	DG	FG	FG	DG

UK	T (JP) IO (PF)	FG	FG (England, Wales og NI) IO (Skotland)	DG	DG	DG	FG
Gennemførelser i alt	10 (JP) 8 (PF)	2	18	11	5	5	3

(JP) = juridisk person, PF = pligtforsømmelse

Afsluttende bemærkninger

Kommissionen er bekymret over, at medlemsstaterne stadig ikke er nået særlig langt med gennemførelsen af denne rammeafgørelse. Den skal minde medlemsstaterne om den betydning, de har tillagt bekæmpelsen af bestikkelse i den private sektor¹³. Desuden skal Kommissionen bemærke, at den store betydning, som bekæmpelsen af bestikkelse tillægges, også afspejles i Europarådets strafferetskonvention om korruption fra 1999 og i FN's konvention om bekæmpelse af korruption fra 2003. En stærk, fyldestgørende lovgivning på nationalt plan er grundlaget for en effektiv beskyttelse af den private sektor mod denne økonomiske trussel.

Kommissionen opfordrer alle medlemsstaterne til at overveje denne rapport og benytte lejligheden til at sende Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet yderligere oplysninger for at sikre, at de fuldt ud opfylder de forpligtelser, som rammeafgørelsens artikel 9 pålægger dem. Desuden opfordrer Kommissionen de medlemsstater, som har meddelt, at de er i gang med at udarbejde relevant lovgivning, til at gennemføre disse nationale foranstaltninger hurtigst muligt og sende teksterne til Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen med henblik på analyse. Denne opfordring er især rettet til Grækenland og Spanien, som i 2005 oplyste, at de var i gang med at udarbejde udkast til lovgivning, men ikke har indsendt yderligere oplysninger. Endelig bekymrer det Kommissionen, at to af medlemsstaterne i strid med artikel 9 endnu ikke har svaret (CY, MT), og den opfordrer dem til straks at indsende detaljerede oplysninger om deres gennemførelse af rammeafgørelsen.

Vedlagte arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene giver en mere detaljeret analyse af medlemsstaternes nationale foranstaltninger, som Kommissionens analyse er baseret på.

¹³ Betragtning 9 i rammeafgørelsens præambel.